

KINTA KOLUMNA

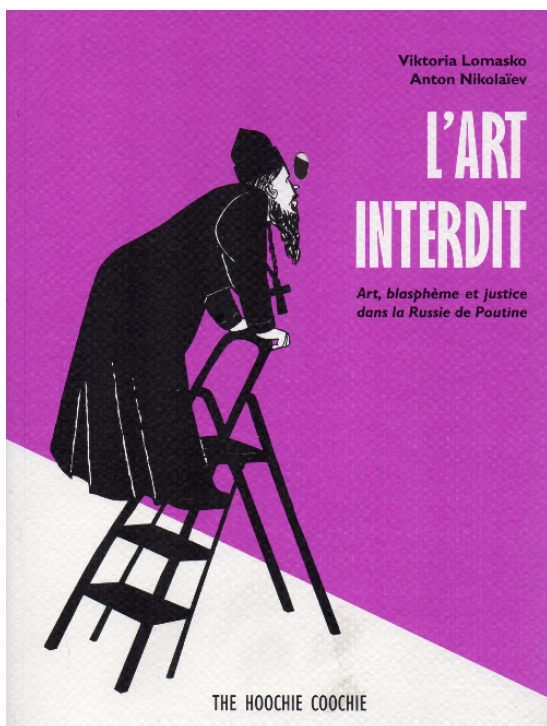
ART IMPACTANT, PROHIBIT AL MÓN, S'EXHIBEIX A BARCELONA

Algú ho havia de fer i perquè no en Tatxo Benet!

El nou Museu de l'Art Prohibit de Barcelona compta amb una col·lecció única de més de 200 obres d'art prohibides o censurades, amb obres d'artistes de renom com Picasso, Goya i Andy Warhol. El museu, idea de l'empresari català Tatxo Benet, ofereix al visitant una visió provocativa de la història de la censura de l'art, acompanyada del context detallat de cada obra.

Una primera constatació! Una obra construïda amb retrats pixelats de polítics catalans, empresonats arran del polèmic i victoriós referèndum d'independència del 2017, ha estat retirada poques hores abans de la inauguració del museu. Tatxo Benet, partidari de la independència de Catalunya, va manifestar la seva decepció per la retirada. Però ja se sap que la ideologia personal no ha d'influir en l'adquisició d'obres d'art censurades. Només en no exposar-les ja ni hi ha prou.

L'abans amo del Lleida Futbol Club, el soci de Mediapro fins fa poc i ara col·leccionista il·lustrat ha reunit o comprat, per al seu Museu d'Art Prohibit, prop de dues-centes obres d'arreu del món que han estat, per una raó o una altra, víctimes de la censura.

L'ART PROHIBIT
Art, blasfèmia i justícia a la Rússia de Putin

A mi el director mi ha enviat a fer-hi una vista. He hagut de renunciar a la partida de cartes de la tarda i sense però hi he hagut d'anar. Als visitants ens rep una figura amb un impermeable gris, ulleres fosques i bigoti fi, assegut en una cadira, amb les mans recolzades sobre els genolls, –un maniquí de cartró tosc– que ens convida a començar el recorregut museístic.

El maniquí és com un espectador d'espectadors i també m'asseguren que és

una de les mascotes creades per l'Equip Crònica. Ep! Aquí faig una mica d'història i em remunto a l'any 1972 quan aquell col·lectiu d'artistes valencians va col·locar al voltant d'un centenar d'aquests maniquins en els auditoris, sales d'exposicions i sales de concerts de les Trobades de Pamplona, amb la finalitat de recordar als artistes i visitants nacionals i internacionals que Espanya encara estava sotmesa al control moral, social i polític d'un règim dictatorial i autoritari.

Aquest maniquí que representa tant l'agent de la policia política com el censor franquista ens empeny cap a l'entrada d'un món, el de l'art prohibit, que aquí troba un refugi per a la llibertat creativa i s'escapa delsensors de tota mena.

Entre els murs de la Casa Garriga Nogués, un gran palauet modernista construït el 1900, en Tatxo Benet hi ha reunit una quarantena d'obres d'artistes espanyols i internacionals, la majoria contemporanis. Hi ha el retrat fet a base de Lego's de Filippo Strozzi (fill d'una de les famílies més poderoses de Florència durant el Renaixement), realitzat per l'artista dissident xinès Ai Weiwei, malgrat la negativa de la firma danesa a subministrar-li petits maons per ser una obra política. També hi ha l'estàtua de Crist pintada amb els colors de Ronald McDonald, titulada McJesus, de la finlandesa Jani Leinonen, atacada amb bombes de fum per opositors cristians al museu de Haifa, a Israel. Tampoc no hi podien mancar els dibuixos eròtics de la "Suite 347" de Picasso i les escenes de misèria i tortura representades a "Caprichos" de Francisco de Goya.

Les obres presentades tenen en comú que han estat víctimes de la censura política, religiosa, comercial o per pressió social, i de vegades han patit atacs destructors tant simbòlics com reals.